Manons studeerde af aan de kunstacademie. "Het schilderij boven de bank maakte ik na de geboorte van Jasper, mijn jongste zoon. Dat zijn wij samen. Het werk ernaast kreeg ik van mijn vriendin, kunstenares Jolanda Henskens. Het symboliseert ons tweeën aan de koffie." Aan de stoel, die van Manons overgrootouders was, hangt speels een oud, Hollands schilderij. "Ondanks de enigszins 'monsterlijke' lijst viel ik er toch op. Het is goed geschilderd, authentiek."

Dit portret is gemaakt door Manons dochter Meike. "Hoewel ze het niet met die bedoeling tekende, doet het me denken aan mijn zus, die zes jaar geleden plotseling overleed." De schouw eronder staat soms vol frutsels, zoals het schaapje. "Voor mij zijn het lieve giften vol herinneringen."

"Ik hou van een kraak, een scheur en een deuk"

Een perfecte afwerking hoeft van Manon Wigny niet. Veel liever heeft ze een oud huis met karakter. Zoals haar eigen boerderij op de Veluwe, ingericht met een mengelmoes aan verzamelde spullen. Die zorgen namelijk niet alleen voor sfeer, er schuilen ook allerlei mooie verhalen achter.

Manon (44) is freelance journalist en woont met vriend Jerry (45, niet op de foto) en kinderen Meike (10), Jasper (7) en Marius (12) in een boerderij uit 1688 in Loenen, op de Veluwe.

Rond de oude houten paal – het huis telt zes van deze staanders – stond vroeger het vee. Nu is het de leefkeuken, die bestaat uit een eet- en zithoek, en in het verlengde daarvan de keuken.

“Oude huizen bezit je niet, je reist mee in hun geschiedenis”

“Mooie dingen, daarnaar ben ik altijd op zoek. Ze kunnen hip, ouderwets, chic, antiek, mooi van lelijkheid of juist heel doorsnee zijn. Ik kies intuïtief, ben nooit bezig met hoe het er in huis moet uitzien. Op de een of andere manier past het toch allemaal bij elkaar. En komen steeds dezelfde kleuren terug: blauw, wit, rood en roze. Maar stel dat iets groen is en ik vind het mooi, dan laat ik het niet om die reden weg. Ik ben een ekster en verzamel al mijn hele leven: oude serviezen, vaasjes, plaatjes, kunstwerken, boeken, lappen stof, noem maar op. Met veel moeite doe ik iets weg. Je komt hier in huis overal stapels tegen: tijdschriften, kopjes, kussens ... Ik stapel zelfs schilderijen aan de muur! En alles heeft dus een verhaal. Schilderijen die ik cadeau kreeg, de keukenstoel van mijn overgrootouders, het korset van mijn oma. Ik zou misschien beter gedijen bij een wat leger huis – de stapels drijven me soms tot wanhoop –, maar dit past nu eenmaal bij me. Sinds mijn veertiende struin ik rommelmarkten af. Tegenwoordig minder dan vroeger, want het huis barst uit z’n voegen en ook de schuur staat vol. We hebben een woonoppervlak van 255 m², dus ik mag niet klagen, maar er kan echt niet veel meer bij.”

Van donker naar licht

“Acht jaar geleden kochten we dit huis, een typisch Veluwse boerderij uit 1688. We woonden destijds al in Loenen, een →

Fotografie Dennis Brandsma Fotostyling Lindividu.com Tekst Looël de Jong

De stoelen waren van Manons grootouders. Ze liet ze opnieuw bekleden met naturel schapenleer. In plaats van een salontafel staat een oude, omgekeerde lade op de grond. Het kastje tegen de muur werd voor vijfentwintig euro gekocht bij een boedelhuis.

"Als je een boekenkast goed oprult, weinig ruimte tussen de boeken laat, oogt hij mooi rustig. Al die kaften herinneren me aan de verhalen, aan wat ik erbij dacht en voelde"

Het blauwe retrobankje is van Aba-i. "Ik wist meteen: dát is hem. Lief, en dan die prachtige kleur blauw! De witte stoel vond ik ooit langs de weg. Hij verhuist al ruim twintig jaar met me mee." De portretten van de kinderen werden gemaakt door vriendin Jolanda Henskens. De jongste wordt ook nog door haar geschilderd.

"Ik heb iets met blauw-wit, ook in servies. Mijn verzameling bestaat uit oud en nieuw en is heel divers: van kopjes van De Oude Pijpenlade in Utrecht (pijpenlade.com) tot bordjes van Blokker en uit de fabriek van Virebent Porcelain in het Franse Puy l'Évêque."

Om de oude schouw werd een nieuwe, houten ombouw gemaakt. De houtkachel stond er al en de tegelvloer eronder werd vervangen door een betonnen verhoging. Van vriend Jerry kreeg Manon de plastic tuingieter. "Ik vind 'm zo leuk, dat hij nog wel even binnen mag blijven staan."

"Ik ben gek op stapelen: boeken, servies ... Tot schilderijen aan toe!"

mooi gelegen en relaxed dorp, waar we naartoe waren verhuisd vanuit de Randstad. Toen we deze woning zagen, was het liefde op het eerste gezicht. Ook vanwege de ligging: in het dorp en toch 'buiten', tussen de weilanden. De oorspronkelijke naam van het huis is 't Lichtje. Het lag ooit langs de handelsroute van het Duitse achterland naar de Zuiderzee. Kooplieden moesten met paard en wagen de Veluwe over. Destijds een ruige wildernis met zandverstuivingen. Dit huis was het eerste lichtpunt dat ze daarna zagen. Leuk om te weten, toch? Daarom hou ik van oude huizen: die bezit je niet, je reist mee in hun geschiedenis. Zo enthousiast als we waren over de buitenkant, door de vorige bewoners mooi gerestaureerd, zo schrokken we binnen, van het interieur. Helemaal in jaren 70-stijl, met wanden van grote, roodbruine bakstenen, rode plavuizen, bruine vloerbedekking, schrootjes, donkergroene deuren en grijze stroplaten plafonds. We hebben overal witte, houten vloeren laten leggen. Of beter gezegd grenen planken die we wit lieten spuiten en roomwit aflakten. En al die bakstenen en stroplaten hebben we weg laten stuken. Toen opeens was te zien wat een mooie lichtinval het huis heeft. De witte basis schiep eenheid en rust. Bij een handel in oude bouwmaterialen kocht ik voor het hele huis deuren. Die zijn vaak net zo duur als nieuwe van de bouwmarkt. Dat oude exemplaren niet allemaal hetzelfde zijn, vind ik niet erg. Integendeel zelfs. Ook heb ik plinten en raamprofielen laten maken met een authentieke profilering."

Jane Austen-uitzicht

"Ik hou van huizen met een kraak, een scheur en een deuk. Authenticiteit, karakter en sfeer. Je voelt of iemands huis 'klopt'. Dat heeft niet veel met smaak te maken. Zo hoef ik geen minimalistisch interieur, maar bij een ander kan ik het enorm waarderen. Als je voelt dat het past, dat het niet bedacht, maar écht is, dan is het goed. En tijdloos. Daarbij moet iets natuurlijk ook bij je leefsituatie passen. De polderbank van Hella Jongerius vind ik erg mooi, maar die is veel te kostbaar voor een gezin met →

Vanuit de vroegere stal, nu de slaapkamer van Manon en Jerry, stap je zo naar buiten. "Als ik in bed lig, kijk ik uit op de tuin, de koeien in de wei en de bosrand verderop." De roze rotanstoel was van Manons overleden zus. "Hij is me heel dierbaar. Zij schilderde hem in deze kleur."

"Ik ben gek op stillevens. De spiegel hangt voor mij te hoog, maar past hier gewoon goed. De roze muur is verder leeg, lekker rustig." Aan de (nieuwe) haken hangen o.a. twee Moederdag-kettingen.

"Frutsels zie ik niet als rommel, maar als spullen met een mooi verhaal"

drie jongere kinderen en twee poezen. Er moet wel geleefd kunnen worden. Bij het blauwe bankje dat we nu hebben, wist ik meteen: dát is 'm. De bruine bank in de zithoek moest de kleur van pure chocola hebben, klassiek gevormd, maar niet tuttig. Ik vond hem zo'n tien jaar geleden in Haarlem. Vanaf hier heb ik mijn 'Jane Austen-uitzicht': op de tuin, glooiende akkers, de bosrand en de vaak prachtige wolkenlucht. Daar word ik gelukkig van. We moeten soms zo veel van onszelf: een perfect afgewerkt huis, een nette tuin. Hoewel ik nogal perfectionistisch ben, probeer ik steeds meer los te laten. Zo ben ik gek op tuinieren, maar sinds de kinderen er zijn, ben ik me gaan afvragen of alles wat we in de tuin doen ook echt moet. Ontspan! Daarom laten we de tuin nu geregisseerd verwilderen. De 'schilderijlijst' eromheen moet strak zijn. Denk aan de hagen, paden en het gazon. Dan kan er verder veel vrijuit groeien, zonder dat het chaotisch wordt."

Blij van mooie dingen

"Nu ik erover nadenk, ben ik toch meer met de inrichting van ons huis bezig dan ik dacht. Omdat ik gevoelig ben voor sfeer en blij word van mooie dingen. Goed licht is ook belangrijk. Van warm licht wordt je humeur echt een stuk beter dan van een schemerlamp met operatiekamerlicht. Hoewel je daarbij uitstekend kleine letters kunt lezen. Da's bij ons dan weer wat lastig." *'Ldj*

Manons favoriete sites en (web)shops

- **worldofinteriors.co.uk** "Terwijl ik door de nummers van *The World of Interiors* blader, doe ik veel inspiratie op."
- **ikea.com** "Ik ben fan van Ikea en mix nieuwe spullen hiervandaan graag met wat ik in mijn hele leven her en der bij elkaar heb gescharreld."
- **meukisleuk.nl** "Op deze site kijk ik vaak waar en wanneer er bij ons in de omgeving rommelmarkten en kofferbakverkopen zijn. Een gouden vondst voor maar een paar euro is zó leuk."
- **kieveen.nl** "Deze winkel in Loenen verkoopt antiek, brocante en 'rommel', maar ook allerlei nieuwe spullen."

Een timmerman maakte de kast op maat om de hoogte, drieënhalve meter, volop te benutten. "Ik scheurde ooit een voorbeeld van zo'n wandvullende kast uit een woonblad. Hier kon ik dat idee kwijt. De kast is redelijk diep, waardoor er een zee aan opbergruimte ontstond. En door de 'ambachtelijke' uitstraling is het een aanwinst voor de sfeer." Op bed een roze sprei van H&M en een gebloemde van Ikea.

"Door boeken of andere spullen te clusteren, zoals hier op een kastje, vormen ze samen één stilleven"